

Εβδομάς 24

Σ Β'.

ΑΘΗΝΑΙ 13. ΙΟΥΛΙΟΥ 1929

ΑΡ. 92.

Ασφάλεια
ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Ταμειευτήριο

Απόδοσις
ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

5%

Ταχύτης
ΣΥΝΑΜΑΓΩΝ

Λαϊκή Τράπεζα

Γ.ΚΡΕΚΑ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
ΟΠΤΙΚΑ ΚΑΙ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

URODOL

Έφθασε τὸ νέον Γερμανικὸν
φάρμακον κατὰ τὸν

ΑΡΘΡΙΣΜΩΝ, ΡΕΥΜΑΤΙ-
ΣΜΩΝ, ΨΑΜΜΙΑΣΕΩΣ, ΑΡ-
ΘΡΩΡΙΣΚΛΗΤΩΣΕΩΣ, ΛΙΘΙΑ-
ΣΕΩΣ, ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ

Ειδικὸν Γαλλικὸν φάρμακον κατὰ τῆς Συφυλίδος. Ἐγκε-
κριμένον παρὰ τοῦ Ἱατροσυνοδρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Φαρ-
μακευτικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Παρισιῶν

Ἀντιπρόσωποι Υἱοὶ Κ. ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ Σ. Πειραιᾶ
Ἐπιστημονικαὶ ὁδηγίαι παρὰ Συφυλιδολογ. κ. Φωτίφ Μοσχού-
λα, Ἀθῆναι, Σωκράτους 36, ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Ἱατρεῖον ὁδὸς
Χαυλίου Τοῦκοῦ, 14

Ἐπὶ τέλους !!
ἔμαθα τὸ μυστικὸν του. Μεταχειρίζεται

ΜΑΓΝΗΤΗΣΙΑ
Σ. ΠΕΛΛΕΓΡΙΝΟ

Μόνον αὐτὴ διατηρεῖ τὸ μῆρας
βαθερόν διότι διευκολύνει τὴν
πέγνιν καὶ τακτοποιεῖ τὰς κενώσεις

ΣΗΜΑ
ΓΝΩΣΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΟΛΥΝΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

Ἡ ὀδοντόκρεμα ΚΟΛΥ-
ΝΟΣ καταστρέφει τὰς ἐπι-
κινδύνους διὰ τὸ στόμα νο-
σογενεῖς ἐστίαι. Ἡ κάλυψις
τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς ῥιγκρας
εἶναι ἀρκετὴ.

Πολεῖται εἰς βίαν καὶ ὡς
καὶ φάρμακον
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΚΑΛΩΣ
Στοὺς Περατζήδους

ΥΣΤΑΝ

τὸ Νέον Γαλ. φάρμακον ΥΣΤΑΝ (ΚΑΡΤΙΝΕ)

τὴν χρονίαν Κυστίτιδα καὶ βλεννόρροον

ΤΟ ΥΔ
ΝΤΙΕ

Δὲν εἶναι μόνον τὸ
ταξὶ τῶν ἀπολυμένων
οἱς νὰ παρουσιάζει κα-
τὰ τὴν ἐξελίξει ἐνὸς ἐπὶ
τοῖς τῆς ἐπιδόσεως
συνάμα τὸ οἰκονομικόν
ἐν τέταρτον τοῦ φημι-
ποῖον περιέχεται, ἀλλὰ
καὶ τὴν ὁρμή, τὸ κρῖν, τῆς λά-
σης, τοῖς κινηματογράφου,
τὰ συγγενικά ἢ φιλικὰ χορευτι-
κά γκρουπ, τοὺς κατανάδες,
τὸ ἀντικείμενον τῶν σχολείων, τοὺς
καλεπτεῖς, τὰ ὑπόγεια καμ-
παῖ, εἶται ἴδια καὶ ἀπαράλλα-
χτα, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ σκε-
ψῃ καλοκαίρι χωρὶς ζέστη,
σκόνη, εὐλείην νερόν, μπάνια,
ἐξοχές, ἡλιοθεραπεία, ἐκδρο-
μὲς, χορὸς... μεσημεριάτικη
ἀνάπαυσις.

Ὅπως δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ
σκέψῃ τὸν χειμῶνα, χωρὶς
νὰ φαντασθῇ τὸν ἐνα σὺν-
σκέψεις σχετικὰς μετὰ τὴν ἐ-
ποχὴν αὐτοῦ τοῦ χρόνου, χωρὶς
νὰ θυμῇ τὰ τοιαῦτα, τῆς χο-
ρευτικῆς ἡμερίδος καὶ ἐσπερί-
δος-μεσημεριανῶν καὶ μὴ—
τὴν ὁρμή, τὸ κρῖν, τῆς λά-
σης, τοῖς κινηματογράφου,
τὰ συγγενικά ἢ φιλικὰ χορευτι-
κά γκρουπ, τοὺς κατανάδες,
τὸ ἀντικείμενον τῶν σχολείων, τοὺς
καλεπτεῖς, τὰ ὑπόγεια καμ-
παῖ, εἶται ἴδια καὶ ἀπαράλλα-
χτα, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ σκε-
ψῃ καλοκαίρι χωρὶς ζέστη,
σκόνη, εὐλείην νερόν, μπάνια,
ἐξοχές, ἡλιοθεραπεία, ἐκδρο-
μὲς, χορὸς... μεσημεριάτικη
ἀνάπαυσις.

Κι' ὅσο γὰρ τὴν ζέστη, τὴν σκόνη, τὴν εὐλείην
νερόν, εἶναι κατὰ τὸν εἰμαρτεῖ ἀπόλυτα αἰγού-
ρα πῶς ὅτι καὶ νὰ κάνουμε δὲν θάταν ποτὲ
δυστὸν νὰ καλυτερένουμε τὴν θέσιν μας· οὐ-
δὲν μποροῦμε νὰ κερδίσωμεν τὸ κεφάλι καὶ δὲν μιλάμε,
οὔτε ἀντιπρὸς τὸν ἐαυτὸν μας ν' ἀποδείξῃ ἔστω
καὶ τὴν παρρησιότικον ἐκδήλωσιν ἀγανάκτη-
σης, ἀντιπρὸς τὸν ἐαυτὸν μας· δὲν ξέρω γὰρ ποῦ
ἀλλοι, ἴσως-ἴσως ἀπὸ καθαροῦ συναισθηματικῆς
ἐκδήλωσιν—δὲν γίνετο κάποτε ἀποδεχτὸν ἕνα
ἀνθρωποσυντηριον σχέδιον, ποῦ θυμῶν πῶς
ἐνὸς ἀπὸ τοὺς ἐπίτους τῶν ἀθηναίων περὶ
ὁμοῦ δέλησε τότε νὰ προτείνῃ. Ἐνα σχέ-
διον ἀπολύτως· ὁ δυστυχὴς ἀνθρώπος ἔλεγε
πῶς θὰ σκέπτετο τοὺς κεντρικώτερον ἀθηναί-
κους δρόμους μετὰ μεγάλες τζαμαρίες καὶ με-
τέστες, καὶ εἶται καὶ τὸν χειμῶνα, θάμασαν
ἀποφασισμένον ἅπ' τὸ κρῖν καὶ τὴν ὁρμή, καὶ
τὸ καλοκαίρι ἀπὸ τὸν ἥλιον!

Τι λέτε; Πῶς σὰς φαίνεται; Δὲν ἦταν ἀλη-
θινὰ μεγαλοφρονεῖ τὸ σχέδιον;
Ἀλλὰ ἂς εἴ ἀφήσωμε αὐτά. Μὰ ποῦ δὲν
γίνετο, δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ μᾶς χρησιμεύ-
σουν παρὰ μόνον στὸ νὰ αὐξήσωμε τὴν θλίψιν
μας. Τὸ ἴδιον, μετὰ μὴν μικρὴ ὁμοῦ διαφορά, θὰ
μποροῦσε κανεὶς νὰ πῇ γὰρ τὰ μπάνια, τῆς ἐ-
ξοχῆς, τῆς ἡλιοθεραπείας, τῆς ἐκδρομῆς. Εἴ-
ναι κατὰ τὸν ὅσον δὲν ἔχει κανένας τὰ οἰκονο-
μικά μέσα γὰρ νὰ εἴ ἀποκτήσῃ—καὶ μὴ τὴν
ἐξοχὴν, δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀπλήρῃ ἡ ἀπόκτησίς
των, ποῦ κατήχησε τὸν τελευταῖον αὐτὸ καιρὸ
οἱ τοῦ εἶδος πολιτείας—φτάνει στὸ ση-
μεῖον γὰρ μὴν ἐπιτρέψῃ στὸν ἐαυτὸν τὸν νὰ τὸ
σκέπτεται καὶ ἀρκεῖται μόνον στὴν εὐχαρίστησιν
ποῦ τοῦ προσφέρουν τὰ σχετικὰ ἀναγκαστικά
τῶν ἐνημερίων καὶ ἡ κοσμικὴ στήλη·
ἀπ' αὐτὲς μαθαίνει κανένας ποιὲς καὶ ποιοί
ἦσαν στὰ μπάνια, τί κοστούμια φοροῦσαν, ἂν
το μαγιὸ τῆς μᾶς ἦταν καλλίτερον ἢ τῆς
ἄλλης, ἂν θανιστάσαν γὰρ τὴν ὁμορφίαν τοῦ
αὐτοῦ δὲν ἐξέμεν ἑαυτὸν μαλλίαν τῆς τῆς κυ-
ρίας, ἢ τὰ εὐθὺν γράμματα φοῦδία τῆς δέσνης, ποῦ
γὰρ τὴν εὐθὺν γράμματα τοὺς ἐργάστηκε προ-
σποτικὰ τὸ τοιμηδὸν τῆς τουαλέτας τῆς, ἀ-
φαιρόντας τῆς περιττὰς τριχοῦλες.

Μὰ τόσο γὰρ τὸ πρῶτον γκρουπ, ὅσο καὶ γὰρ
τὸ δεύτερον, ὁ κόσμος δὲν ἐνδιαφέρεται, ἢ
καλλίτερα ἐπιμένει νὰ πειθῇ τὸν ἐαυτὸν τοῦ νὰ
μὴν ἐνδιαφέρεται· δὲν συμβαίνει ὁμοῦ τὸ ἴδιον
καὶ μετὰ μόνον προσοτὶ καὶ ἐντολοκατόρθωτον
παράγει γὰρ διότι—τὴν μεσημεριάτικη ἀνά-
παυσιν!

Ἀ! δέσνα, γι' αὐτὴν δὲν χρειάζονται οὔτε
τζαμαρίες, οὔτε ἡ Ὀδὸς, οὔτε τ' αὐτοκίνητα,
τὰ μαγιὸ, ἡ τουαλέτες καὶ τὰ γεμάτα πο-
τοφύα.

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ, Νοεμβρ 17
(ΟΡΙΣΜΕΝ ΑΡΙ. ΜΟΥΣΕΙΟΥ)

ΑΡΧΙΣΤΥΛΑΚΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Β'.
ΣΥΝΑΡΜΟΙ ΕΤΗΣΙΑΙ
Ἐκδοτικὸν Δοκ. 100
Ἐξωτερ. Σελ. 15 ἡ Α. 4
ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΔΥ ΔΡΑΧ. 2
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Κ. ΣΥΡΙΑΝΟΥΔΗΣ

Μεσημεριάτικη ἀνάπαυσις!

Μιὰ γυνίτσα, ἕνα κρεβάτι, ἕνα ντιβάν,
ἕνα στρώμα ἢ καὶ τέλος πάντων, μὰ θέσι χά-
μιον στὸ πάτωμα, φτάνουν γὰρ νὰ ἐξασφαλίσουν
στὸν καθένα λίγην ὥραν ἀνάπαυσιν, ἀνάπαυσιν
ποῦ θάρρη νὰ ἐκκουράσῃ τὰ ταλαιπωρημένα
νεῦρα, τὸ φιλοτιμωμένο κορμὶ, τὸ ἀποχανωμένο
μυαλό.

Λίγην ὥραν ἀναπνευστικῆς ἔντασις τὸ μεσημέρι,
φτάνει γὰρ νὰ μᾶς κἀνὴν νὰ ἐξασφαλίσωμε τὸ κάθε
τί. Εἶναι ὁ διάμεσος σταθμὸς, ποῦ ἀπ' τὴν μιὰ
μεριὰ μᾶς κἀνειν νὰ ἐξασφαλίσωμε τὴν προῖνὴ
κοῦρασιν καὶ ἀπ' τὴν ἄλλην μᾶς δίνει κανοῦ-
γιες δυνάμεις γὰρ τὸ ἀπόγευμα.

Καὶ ἀσφαλὲς αὐτὴ θάνα ἡ κυρία αἰτία ποῦ
ἔφερε τὴν πρώτη συνήθειαν καὶ ποῦ σιγά-σιγά,
ἴσως ἡ συνήθεια αὕτη κατήχησε ἕνα ἀπ' τὰ
ποῦ χαρακτηρίζονται ἡ γνώριμα τὰ καλοκαί-
ριοι.

Μὰ οἱ καλοὶ αὐτοὶ ἀνθρώποι εἶχαν νὰ σκε-
φτοῦν χωρὶς τὸν ξενόδοχον, ποῦ στὴν προκει-
μένη περιπτώσει δὲν εἶναι ἄλλος, παρὰ οἱ πλα-
νόδιοι πωλητὲς καὶ ἡ ρομβία!

Φεύγετε ἀπ' τὸ γραφεῖόν σας τὸ μεσημέρι καὶ
ἀρχίζετε νὰ περπατᾶτε πάνω στὴν καυμένη
ἀσφάλτον καὶ κάτω ἀπ' τῆς καυτικῆς ἀκτίνης
τοῦ ἥλιου, δεχόμενοι ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ στὸ
πρόσωπόν σας τὸ θερμὸ φῶσφον τοῦ ἡλίου. Τὰ
μάτια σας ῥαλλίζονται καὶ ἡ ἀναστροφὴ σας θγανει
βαρεῖα, πνιγμένη. Στὴ στάσιν τοῦ τραίνου ἢ
τοῦ λεωφορείου περιμένετε μισὴ ὥρα ὥσπου
νάρρη ἢ νὰ βοήτῃ θεός. Σὰς σπρώχνουν, σπρώ-
χνετε, καὶ τέλος χωρὶς καὶ σείς νὰ τὸ κατα-
λάβετε, βρίσκεσθε στριμωγμένους σὺν σαρόδελαν
σοστή. Γύρω σας τὸ κάθε τι ἔρχεται ν' αὐ-

ἔψη τὴν προάδα τῆς ἀτμο-
σφαίρας ποῦ ζεῖτε. Τὰ χνό-
τα, ὁ ἰδρὸς, ἡ ζέστης ἀνα-
πνοῆς, τὰ μουσκεμένα μαντή-
λια ποῦ δλοένα σφουγκάζουν
τὰ ἰδρωμένα πρόσωπα.

Βλαστήματα τὴν ὥραν καὶ
τὴν στιγμήν ποῦ γεννηθήκατε,
τὸν κόσμον, τὸν ἥλιον, τὸ κα-
λοκαίρι. Δὲν σὰς μένει παρὰ
μόνον μιὰ ἐλπίδα: Νὰ φτάξε-
τε σὰπιν σας καὶ νὰ πέσετε
στὸ κρεβάτι σας.

Καὶ φτάνετε. Στὸ τραπέζιν
δὲν ὑπάρχει νερό, — καὶ ἂν
ὑπάρχη εἶναι ζεστό — τὰ
φραγὰ σὰς ἀνιδιάσκει, δὲν ἔ-
χετε δοξεῖ νὰ κοινησθε τὰ
χέρια σας, βαρύνετε ποῦ ζεῖ-
τε, τὰ λόγια σβύνουν μετ'
στὸ στόμα σας, πρὶν προφτά-

σούν νὰ θγοῦν.

Κ' ἐπὶ τέλους, ἀφοῦ περάσῃ καὶ αὐτὸ τὸ βα-
σανιστικὸν τέταρτον τῆς ὥρας, ποχούρατε καὶ
κέρτετε σὺν ψόφῳ στὸ κρεβάτι σας.

Κλείνετε τὰ μάτια καὶ ἀπ' τὸ στήθος σας ξε-
φεύγει ἕνας ἀνακουφιστικὸς ἀναστεναγμός.
Φαντάζεσθε πῶς τέλειωσαν πᾶν τὰ βασάνά
σας.

Εὐφρονία! Ἐδῶ ἀκριβῶς βρίσκεται ὅλη ἡ
τραγωδία!

Δὲν περνούν οὔτε δυὸ λεπτὰ καὶ ἡ ἡσυχία
τοῦ ἀκουστικῆς σας τυμπάνου ταράσσεται ἀπ'
τοῦς βραχνιασμένους τόνους τῆς ρομβίας ποῦ
παίζει κάτω στὸ δρόμον.

— Ραμόνα, θυμήσου πάλιν τὰ παλῆα.

Ραμόνα.

Ἀπ' τὰ χεῖλιν σας ξεφεύγει μιὰ βλαστήμα...

Ἡ ρομβία παύει. Δοξάζετε τὸν Θεὸν καὶ τὴν
Ραμόναν ποῦ σὰς ἀντήθη ἐγκαίρως, καὶ ἐξ-
νασκέλετε τὰ μάτια.

Κωνσταντίνος... Σέ... ὁ...
ἐν... καὶ... τε... α... ν... καὶ...
Ἡ ρομβία ξαναρχίζει. Κάνετε τὸ κεφάλιν σας
κάτω ἀπ' τὸ μαξιλάρι καὶ ἀπ' τὸ μετωπὸν σας
ἀρχίζει τώρα νὰ τρέχῃ ὁ ἰδρὸς τῆς ἀγωνίας.

Καινούρια παιδα, κανοῦρος ξαναρχισμα...

Ἡ ἡ ρομβία ἔχει προηγουμένως μὰς σας, ἢ
τῆς ἀρεσῆς φαίνεται ἐξαιρετικὰ ἡ ὥρα αὕτη
γὰρ διασκεδάσι.

ὑπομένετε κατωτέρω τὴν ἱστορίαν τῆς.
Ἐπὶ τέλους τέλειωσε. Τώρα θὰ μπορέσετε νὰ
κοιμηθῆτε. Μὰ δυστυχῶς καὶ πάλιν ψελαστή-
κατε.

Ἀρχίζον οἱ μανιθῆδες, ὁ καρβουνάς, οἱ
πλανόδιοι πωλητὲς ὑψιστάμενοι, ὁ σκοτωδιὰς
της, ὁ γαλατὰς, ὁ ταχυδρόμος, ἡ ζητιάνα, καὶ
ἐγὼ δὲν ξέρω πῶς ἀνδρῶν.

Πᾶν, τέλειωσε, δὲν θὰ κοιμηθῆτε.

Τὸ ρολὸν κτυπᾷ τέσσερις. Μόλις προσφάνε-
τε νὰ πάτε στὸ γραφεῖον.

Καὶ τὴν ὥραν ποῦ θὰ ξαναβροθῆτε ἀπὸν πυ-
ρραμένο δρόμον, στριμωγμένους σὺν σαρόδελαν
μετ' στὸ λεωφορεῖον, τὰ μάτια σας θὰ κλείνουν
ποῦ ποῦ ἀπ' τὴν κοῦρᾴν ποῦ σὰς ἔδωκε ἡ με-
σημεριάτικη ἀνάπαυσιν σας, παρὰ ἡ προῖνὴ
δουλειὰ καὶ ἡ ζέστη.

Νίκος Νικιάς

Ένα χορευτικό ζεύγος, ο Ζάν και η Έβα Φαζίλ, ενεθουσίασαν εσχάτως το κοινό της Ρώμης με ένα χορόν ιδιότητος των εμπνεύσεως, το «Λευκόν Βάλς».

Το εστιατόριον μιᾶς μόλις ἀποπερατωθείσης φυλακῆς τοῦ Σικάγου. Εἰς τὸ βάθος ὑπάρχει καὶ ἰδιαιτέρα θέσις δι' ἀρχήστραν, ἡ ὁποία, ἀποτελουμένη ἐπίσης ἐκ καταδίκων, παιανίζει καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ γεύματος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Καρόπιν ἐντολῆς τοῦ ἀγγλικοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, εἰδικὴ ταινία πρὸς διδασκαλίαν τῆς ζωολογίας εἰς τὰς ἡλικίας. Ἡ ταινία γυρίζεται εἰς τὸ Ζωολογικὸν Μουσεῖον ἢ φωτογράφησις ἐνὸς πιγκουίνου εἰς τὸ ὕδωρ.

Κινητὰ εἰδύλλια. Μία φωτογραφία δύο ἐρωτικῶν ζευγῶν τῆς Νταγιάν, ὅπου τὸ φιλίμα εἶναι ἀγνωστον. Ἡ ἀγάπη ἐκφράζεται μὲ ... τὸ ψιμο τῆς μύτης!

© © © © ©

Ὁ Ραϋμόνδος Ντεστάν καὶ ἡ περίφημη Κοχίτα Μενέζες ἐκτελεστοῦν ἐνταυτῇ ταινίᾳ τὴν ὑπερβολικὴν σκηνὴν τοῦ νέου γαλλικοῦ ὅρου καὶ τοῦ νευρόσπαστο, τοῦ γνωστοῦ ἔργου τοῦ Ντεστάν.

Ἡ ταπεινωμένη ἐνταντάνε ἀπὸ τὰ λουτρά τῆς Ντωβίλλ.

Μία ὁραιοτάτη καὶ ἐξαιρετικὰ ἐκφραστικὴ τελευταία φωτογραφία τῆς Ντολὸρεϊ ντελ Ρίο.

Εἰς τὴν Κίνα ἀλληλοσκοτώνονται διαρκῶς καὶ μὲ τὴν μεγαλειότητα ψυχραιμίας. Εἰς τὴν εἰκόνα φαίνεται ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσις ἐνὸς αἰχμαλώτου. Οἱ δῆμοι μερῶν μακαρίως. Ὁ ἕνας ἐξ αὐτῶν κρατεῖ τὸν κατάδικον ἀπὸ τὴν πλεξίδα.

1431

ουνίου
ΛΙΤΕ-
ΤΩΝ

... τὴν καρχιέραν των.

Τρεῖς μεγάλαι ἀσθένειαι
Τρία μεγάλα γάρματα

Ἀρθριτισμός

Φυματίωσης

Ἰήρας, πρόωρον

ΒΟΥΡΓΟΥΝΛΙΑΝΟΝ ΣΑΝΟΦΛΟΥΙΑ

(Ποσιτικόν - ΣΤΟΜΑΧΙΚΟΝ - Χωνευτικόν - Καθαρτικόν)
Εναντίον της ανεπαρκούς και κακοχώνιας του αίματος)

Τα πρόσφατα γενικάς πάσης ηλικίας και φύλου τα άτομα εναντίον των οποίων πρέπει να είναι έτοιμα και διόλκιμα, λόγω των φαινομένων την σφοδρίαν της θείας Υγείας, τα πάσχοντα από καχεξίαν γενικήν ή μερικήν, λόγω τινός, τα έχοντα το χροιά χλωμόν ή γαυρόδεκτον, ανεπάρκειαν προφώρου γάλατος, των κυττάρων των αδένων, των αγγείων, των σπλάχνων, τακτικώς, εις πάσαν ασθένειαν, δε ή της διαταραχής της προεργασίας της ή της μη Φυσικής και ελευθέρας θέρμης, έχουν ιεράν υποχρέωσιν και όφελον να χρησιμεύουν το ταχύτερον, όσοις την βιβλιογραφίαν μου: «Υγεία και Μακαροβίτης» διά του ΒΟΥΡΓΟΥΝΑΝΙΔΟΥ ΣΑΝΟΦΛΟΥΔΑ.

δος, κατὰ τῶν μυστηρίων καὶ διδασκαλιῶν τὴν πρῶτην ἐκ τῶν ἑνῶν περιόδων καὶ κατεβίβασεν καὶ ἔκρινεν τὸν ὅτιον εὐταλγεῖς καὶ δὲν δέχονται φάρμακα. Ἐπὶ ἡλικίαν κατὰ τὴν ἐπιθυμιᾶν δαδένειν.

Τὸ ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΑΝΟΝ ΣΑΝΟΦ

δυνατὸν νὰ θεραπεύῃ τὰς δύο γυναικὰς ἀσπυμενιγῇ ἀνδροπάτῃ καὶ τὰς ἰστίαις ἐνδοκαρδιακῇ φάρμακα ἀλλὰ θεραπεύει πικρὸν καὶ sic ὅλας τὰς περιπτώσεις.

Το ΜΕΣΙΚΑΝΙΚΟΝ ΔΙΑΛΥΤΙΚΟΝ προξενεί
ἐπὶ ἀρχῆς πραγματικὴν ἀνακούφισιν, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ
θεραπεύει τὸν ἀρθριτικὸν ἢ τὸν πάσχοντα ἀπὸ λιθία-
σος ὁστέματι τὰ ἀνδρῶν καὶ ὀδοντορ. Εἶνε τὸ ὡ-
διὰ τῆς πλῆξης ἀλλὰ βεβαίως διεσπύσεται τὸν φθάν-
σμενον τοῦ σώματος εἰς τὰ ὁποῖα ὑφίσταται πρᾶγ-
ματικὸν δὲ ἐξηγεῖ καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀποτελεσματι-

Παρά τῃ Φαρμακοποιῳ κ. Γώ. Μ.
Φαρμακοποι

Διὰ πληρεστέρας πληροφορίας κα-
τὰ τὴν Βιβλιογραφίαν ἥτις τὸν ἐνδια-
φέροντός μου ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀ-

Bend

CHIM

κλόνον τὰ οὐρικά
καθαρτικόν και
τῶν ἀκοροτάτων
ρῶδες διάλυσιν, τό
του

Τὸ ΒΟΥΡ
δυνατὸν νὰ θεωρη-
σημεριονή ἀπὸ
ναροχτικὰ φάρ-
μακα καὶ εἰς

ισοδύναμοι πάσχει εκ μιας των ανα-
και η οποία θα τῷ ἀποσταλῇ δα-
γ: Δ. Ρουσόπουλον, Ταχυδρομική

st PLIN
E - BIOLOGUE - PHARMACIEN

Το πρώτον τούτο παρακίνησιον εἶναι προκείμενον διὰ τὸ ἀναγκάζειν καὶ ταπεινῶσαι τὴν λειτουργίαν διότι ἡγοῦνται τὸ ἀναγκάζειν καὶ ἐκτελεῖν κυρίως ἐκ τῶν ἐκτελεστέων καὶ ἐκτελεσμένων ἐργασίῶν. Ἰταὶ καταρτίζονται διὰ τὸ ἀναγκάζειν ἐκ τῶν ἀνορθωμένων, ἔστιν ὅτι τὸ πρῶτον ἡ καθιερωμένη ἐκ ἀναπλήσεως τῶν ἐρηθῶν καταρτίζεται δύναμει ἀνικανότητος ἀφαιρέσεως, ἀνάμειψις, γλῶσσεως, γενικῆς ἀδυναμίας, νεοφροσύνης, ἀδυνατίαν τῶν νεύρων, σπασμὸν καὶ ἀδυναμίαν τῶν ἀσπένδων, ἔκλειον οὖτις ἐπὶ τὸν ὑπὸν περισσότερο χορηγεῖται πάλιν ὅταν αὐτὸ ἐπείσῃται τὸν ὅριον ὁ στήριγμα καὶ ὁ οὐράκιος εἶναι καὶ αὐτὸν αὐτὸν. Ἐκτὸς ἐκ τούτων εἶναι ἔκλειον ποσὸν τῶν ἀσπένδων

ΑΝΘΡΩΠΝΟΝ ΣΑΝΟΦΛΟΓΙΑ δὲν εἶναι πανταχοῦ. Δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ἡ ἀσπένδωση ἀπὸ τῶν ὁποίων καταρτίζεται ἡ αἰσθητικὴ τῶν ἰστίων διηρημένη τὰ τοῖμα, διεκτετατὴ καὶ ἀπὸ τῶν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο αἰσθητικῶν

ἀσθενειῶν (ὡς ζητήσῃ δι' ἐπιστολῆς
τοῖς γράψῃ εἰς τὸν Γενικὸν Ἀντι-
Νº 139 Ἀθῆνας

• • • • •

ΣΤΙΧΟΙ: ΕΝΑ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΤΩΝ
ΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟ

Κρατήσατε τὰ δελτία ΣΤ' σειράς διὰ τὸν τόμον τοῦ Ἰουνίου
ΛΙΓΟΙ ΣΤΙΧΟΙ: ἘΝΑ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕ-
ΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

Δ' ΔΙΑΤ'. ΣΕΙΡΑ ΣΤ ΑΡ. 4

Η ΕΣΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὰ παιδρά της εβδομάδος

Τό αίμα νερό δὲ γίνεται,
ἀλλὰ τὸ νερό γίνεται αίμα!

— Κυρά Ρήνη. . . Κυρά 'Αριστέα.
Κυρά Βασιλεία. . . τρέξετε! Τὸ νερό! . . .
'Η συνοικία Βύρωνος ἀνεστατώθη. Στάμνες
καὶ τενεκέδες ἐπεστρατεύθησαν, γειτόνισσαι
ἀνεσκομπώθησαν καὶ μετ' ὀλίγον, περὶ τὴν
δακρύουσαν κρήνην εἶχε συγκεντρωθεὶ πλῆθος
ἐξαλλοῦ καὶ διψασμένου.

'Ο πρῶτος τενεκὲς ἐγέμισε καὶ ἀπεσύρθη
πλήρης ἀπὸ λάσπην καὶ μικρόβια τύφου. 'Αμέ-
σως δὲ εἴκοσι δοχεῖα, χάλκινα, πηλίνα, τενε-
κεδένια, βάζα, τεντζερέδες, ἀμφορεῖς καὶ
μυρία τῶν καφέ, προσεπάθησαν νὰ καταλά-
βουν τὴν ἐπίξηλον θέσιν κάτω ἀπὸ τὴν κρή-
νην, δακρύουσαν ἐξακολουθητικῶς διὰ τὴν κα-
τάστασιν. Καὶ ὅλοι ἐστριμώγοντο, ἀλλὰ τε-
νεκὲς κανεῖς δὲν ἐλάμβανε θέσιν κάτω ἀπὸ
τὴν βρύσιν.

— 'Ηβοὶ καλέ, κακὸ πού μᾶς ἤρρηκε. . .
— Βοὲ Εὐλαμπία, σὰ λυσσασμένη κά-
νεις βρε! . . .

— 'Αμὰν χριστιανοὶ καὶ θ' ἀποβάλω ἡ
καφερή. . .

'Ο ἀγὼν διεξήγετο νωρὶς μετὰ τῆς 'Ελέ-
νης Τσοπανόγλου καὶ τῆς Εὐαγγελίας Πετσέ-
τη, αἱ ὁποῖαι κατεῖχον δυὸ ὀχυράς θέσεις καὶ
ἐμάχοντο ἀπεγνωσμένως ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων
τῆς τιμῆς. Πρὸς στιγμὴν ἐνομήσθη ὅτι θὰ
ἐνίκη ἡ Τσοπανόγλου: Εἶχε κατορθώσει ἤδη
νὰ ἐκτοπίσῃ τὴν Πετσέτη καὶ ὁ τενεκὲς τῆς
εἶχεν ἀρχίσει νὰ γεμίζῃ, ὅταν ἡ τελευταία αὐ-
τῇ, ἐξαγαγούσα αἶφνης ἐν σιδηροῦν ἀντικεί-
μενον, τὸ κατέφερε ἐναντίον τῆς κεφαλῆς τῆς
πρώτης.

'Η πληγεῖσα κεφαλὴ ἦτο γυναικεία, ἐπο-
μένως δὲν ἐθραύσθη. 'Η 'Ελένη Τσοπανόγλου
ὅμως ἤρρηκε κραυγάζουσα ὡς χήνα σφαζομέ-
νη μετ' ἐργαλείου μὴ κοπτερόν, εἰς πόλισμαν
κατέφθασε, καὶ ἡ δράστις συνελήφθη καὶ ὠδη-
γήθη εἰς τὸ 11ον Τμήμα.

Μόλις ἔλειψαν αἱ δύο κυριώτεροι ἀντίπαλοι,
οἱ λοιποὶ γείτονες ἤρρησαν νέον καυγᾶν περὶ
τὴν κατάληψιν τῆς ἐπίξηλου θέσεως, τὴν στιγ-
μὴν ὅμως ἐκείνην, ἡ κρήνη ἐπαυσε νὰ δακρύῃ,
παρηγορηθεῖσα προφανῶς ἀπὸ τὰς θερμὰς ἐκ-
δηλώσεις τοῦ πλῆθους. Καὶ ὅσοι ἔμειναν ζων-
τανοὶ ἀπὸ τὴν ὁμηρικὴν αὐτὴν μάχην, ἐπέστρε-
ψαν στὰ σπίτια των, βέβαιοι περὶ τοῦ ἀκολου-
θοῦ: 'Ὅτι τὸ αίμα νερό δὲ γίνεται· τὸ νερό
ὅμως γίνεται αίμα εἰς τὰς 'Αθηναϊκὰς συνοι-
κίας. . .

ΧΑΙΡ.

ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ

(Εὐδύνεται ὁ γράφων)

Στὴν γκαρσονιέρα εἶχε τις
Λαθραῖως εἰσχωρήσει

— 'Ἦτο φυσιογνωμία,

Ποῦ ἡ ἀστυνομία.

Εἶχε φωτογραφίσει —

Ἐχώνοντας τὸ «μὴ κλέψης»

— Εἶχεν ἐπὶ τῶν τιμαλφῶν

Πολὺ μεγάλας βλάβεις. . .

— 'Ἦρχισεν ἐρευνῶν· ἀλλὰ,

Σύρων μπουκάλαν μετ' κολά,

'Εγείθη ἀπαξ, δις,

Καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ λησμονῶν

— 'Ἦτο κρασόμουτρον δεινόν —

'Εμέθυσε ὁ ἀναιδής.

Κοιμήθηκε. Πλὴν ξύπνησε

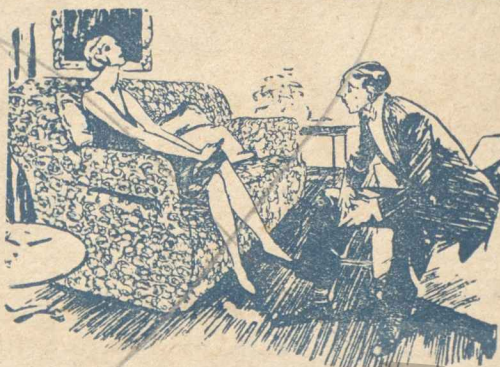
Μόλις ἠσθάνθη ἀβράν

Κομπολόι γεγονότων
Μ' ἔννοια σοβαρωτάτη,
Κάποτε πηγὴ γελώτων,
Κάποτε χωρὶς ἀλάτι.

'Ασθένεια ἐνέσκηψεν
Εἰς Πάτρας φοβερά:
'Επέρχεται μετ' ἐξέμῃ
Καὶ πόνοισι στὰ νεφρά.
Δρακόντια μέτρα ἔλαβε
Τὸ ὑπουργεῖον 'Υγιεινῆς
Τέτοια, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ
Νὰ δυσπιστῇ κανεῖς.
'Ὡς ἐξ αὐτοῦ, τῶν ἀσθενῶν
Βεβαία ἡ μὴ διάσωσις,
Τῆς νόσου δ' ἀναμένεται
Ταχεῖα ἡ ἐξάλωσις!

Πλὴν τούτου ὅμως τοῦ κακοῦ,
Εἰς δημοσιογράφος
'Εξ 'Ιταλίας ἐνέσκηψεν
'Εδῶ χωρὶς εὐγένειαν,
'Ὅστις ἐκακολόγησε
Τοὺς 'Ελληνας ἐγγράφως
Εἰπὼν πῶς μετ' ὁ Πλάτων
Δὲν ἔχοντες συγγένειαν.
Πῶς εἶναι νόθοι ἀπόγονοι
Τοῦ ἐνδόξου Περικλέους
'Αποτελοῦντες συρφετοὺς
Νωθροὺς καὶ νυσταλέους.
'Αρχαιομανίας δ' ἀνὴρ
Θὰ εἶχε κάμει ἐμβόλιον,
Καὶ ἔπρεπε δαρμένος
Νὰ σταλῇ στὸ Καπτώλιον!

Εἰς

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

'Ο σὺ ζῦγος. — 'Ο καυμένος ὁ Γιάν-
νης! Μοῦ γράφει πῶς ὑποφέρει ἀπὸ τὸ στομά-
χι, καὶ δὲν μπορεῖ νὰ φάγῃ τίποτε.
'Η σὺ ζῦγος. — Καὶ τί περιμένεις γὰρ
νὰ τὸν προσκαλέσῃς σὲ γεῦμα;

Χεῖρα θωπεύουσαν αὐτὸν
Φωνὴν δὲ φοβεράν
Σχίζουσαν τὴν ἀτμόσφαιραν.
'Ἠγέρθη, ἐταπύσθη,
Κούνησε δις τὴν κεφαλὴν
Καὶ ἀπαξ ἐπαυρίσθη.
'Ιδὼν δὲ τὰ διὰ σώματα
Αἰσθητὰ τῶν νεῶν,
'Απῆλθεν ἀροπαδοῦν
Μ' ἄχος πολὺ γενναῖον.
'Ὅταν, μετ' ὥραν πᾶ πολλήν,
Τὸ ἔκτος ἀπὸ τὴν διπλὴν
Αἰσθητὴν συνήλθε.
Κεῖ οἱ δύο ἀρχίσαν νὰ γελοῦν
Καὶ εὐτραπέλως νὰ μιλοῦν.
'Ὁ φόβος τῶν παρήλθε,
Κεῖ εἰς τὴν ἐξασπασίαν.
'Ὁ νεῦρος περιχαρὴς
'Εφίλησε τὴν νεῦραν
Καὶ σὺ νυβάνι ἔσπευσε
Μετ' αὐτὴν νὰ κυλισθῇ.
'Επὶ λόγος: 'Ὁλόκληρον

'Αθηναϊκὴς αἰὼν
Λευκία Κ.

'Αποτελεῖ δίπτυχον μετ' ἡμετέραν τὴν
ρίαν, μεγαλύτερη κατὰ δυο-τρία χρόνια
ρῆ, χαρούμενη, διαρκῶς γελαστή,
μύωψ, πολὺ κοσμική, ἐμφανίζεται
ὅπου μπορεῖ νὰ ἐμφανισθῇ μὴ ντυμένη
τῆς συγχρόνου ἐποχῆς καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν
λίτερη ἐντύπωσι.

'Ἐχει ὅσα ἀριστουργηματικά. Νύκτα
πάντοτε μετ' ἡμετέραν συλλαβὴν τῆς
δας καὶ ἀκολουθεῖται διαρκῶς ἀπὸ αὐτῆς
μαστώων. Τοὺς ἀνέχεται γελαστή καὶ τῆς
φῆναι νὰ τῆς λένε ὅτι θέλουν νὰ ἴδω
ἀρέσει. Αὐτὴ ὅμως τ' ἀκούει ὅτι αὐτὴ
θερεσέ! 'Ἡ σοβαρὴ ἀγάπη τὴν κορυφαίαν
πλήττει — ἴσως καὶ νὰ τὴν φοβῇ λίγ-
καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἀποφεύγει συστηματικά.
αὐτῆς προτιμᾷ τὸ φλέρι καὶ δι'. . . τῶν
ρων! 'Ἐχει τὴν γνώμην χωρὶς ἄλλο ὅτι αὐτὴ
πὸ ἀκίνδυνον. . .

Εἶναι ἀχώριστη μετ' ἡμετέραν τῆς
ὅμως εἶναι ἡ ζωὴ ἀντίθετος μετ' αὐτῆς.
πτική, μελαγχολικὴ πολλὰς φορὲς, μετ'
κατάμυρα δόλγλινκα, πὺ καποκαποκα
νάει μπροστὰ τῆς καὶ σὰ σκῆψις δόνησι.
Χορεύει, ἀλλὰ δὲν εἶναι χορομανής. 'Εμ-
ζεται στὰ κέντρα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ καὶ
μανίαν ἐπιδείξει. Μιλᾷ λίγο μετ' ὅσους
στούς τῆς καὶ πολὺ μετ' ὅσους φίλους
Στοὺς τελευταίους ἀνοίγει ἐντελῶς τὴν καρδίαν
τῆς. Κ' ἔχει τόσα ὁμορφα πρῶτα μετ' αὐτὴν
αὐτὴ ἡ καρδοῦλα. . .

TO MONOKI

Στίχοι τοῦ κάρρου

[ΓΥΝΑΙΚΑ-ΤΡΑΠΕΖΑ]

Κατάθεσα μέχρι ψηλὴ σὲ σένα τὸ λεγόν
Μὲ τόκο ἕνα χᾶδι σου, γὰρ μὰ ματὰ τὴν
Μὰ φαίνεται τοῦ φουκαρά πὺς ἴπαι
[χορὸς μὲν]

Νὰ μείνω τώρα βέρτζινος καὶ μετ' ὅσους φίλους
[χορὸς μὲν]

Καὶ σὰν καὶ μένα ἦταν καταθέτες πάλιν
[χορὸς μὲν]

Ποῦ τόκους κ' ἐπτόκια τοὺς ἔδινες
Καυγάδες στῆς θυρίδες σου γινόνταν
[μετὰ μὲν]

Κ' ἐσὺ γελοῦσες ποδὲλες νὰ γινῶν
[δοκίμῃ μὲν]

Μὰ ὅταν οἱ καταθέτες σου ζητήσαν, ἐ
[χορὸς μὲν]

Νὰ πάρουμε τὸ χρῆμα μας, νὰ πάρουμε
[καὶ αὐτὴ μὲν]

Μᾶς εἶπες πὺς ἀεπώχενες.
[αὐτὴ μὲν]

Νὰ δοῦν γιὰ μᾶς ἔσκασες καὶ.
[αὐτὴ μὲν]

Ο ΕΠΙ-ΚΑΡΡΟ

Βίον διήλθον ἀνεφελὺς
Ἡμέρας πέντε συνεχῶς
Καὶ χωρίστηκαν. Τέλος.

ἩΘΕΡΑ ΠΕΙΑ ΤΗΣ ΚΩΦΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΩΤΩΝ

'Ο διακεκριμένος γάλλος ὁτολόγος
Daumar, ἐν εἰδικῇ μελέτῃ αὐτοῦ ἐπε-
θεραπευτικῆς ιδιότητος τοῦ νέου φαρμάκου
Acoégéne! Mimotannique, τὸ ἔκτος
παρασκευάζον τὰ ἐν Aubenas τῆς Γαλλίας
ἐργαστήρια Alfred Chauvin. Διὰ τὸ φάρμα-
κον τοῦτον θεραπεύονται οἱ βόβοι, οἱ
γοὶ καὶ ἡ κωφότης, ἀσθενεῖται παρὰ
μεναι εἰς τοὺς πάσχοντες ὑπὸ ποικίλων
φᾶς καὶ αἰτίνας ἐν ὁ ἐδεωρῶντο μετὰ
ὡς ἀνίατοι, ἤδη δέον τις νὰ εἴπῃ ὅτι
πεύονται διὰ τῆς ἐν λόγῳ εἰδικότητος
τοῦτο ἀπεδείχθη διὰ πολλῶν πειρα-
ἐπὶ διαφόρων ἀσθενῶν.